

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/32/2026
Identifikačné číslo spisu:	2322011439
Dátum vydania rozhodnutia:	07.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2322011439.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Emila Klemaniča v trestnej veci obvineného Z. L., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 7. mája 2026 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Renáty Fardousovej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 16. novembra 2023, č. k. 5To/77/2023-186, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Z. L. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej aj „okresný súd“) samosudcom rozsudkom zo 4. apríla 2023, č. k. 5T/88/2022-142, uznal obvineného Z. L. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona („Tr. zák.“) na tam uvedenom skutkovom základe s tým, že dňa 14. marca 2022 v čase okolo 23.00 hod. v Š. na ulici P. XXX/X prekonal riadne oploštenie areálu reštaurácie s názvom J. J. tak, že prišiel k dvojkrídlovému oknu reštaurácie o rozmeroch cca 150 x 100 cm, ktoré neznámym predmetom vypáchil v ľavom dolnom rohu v oblasti stredového stĺpika a cez takto otvorené okno vnikol do kancelárie, kde z kancelárie odcudzil hotovosť spolu vo výške 1.870 eur, čím poškodenej spoločnosti B. B. s. r. o., so sídlom P. XXXX/XB, Š., IČO: XXXXXXXXX, spôsobil škodu vo výške 1.870 eur, hoci bol trestný rozkazom Okresného súdu Košice I pod sp. zn. 8T/17/2021 zo dňa 24. augusta 2021, právoplatným dňa 24. augusta 2021, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a šesť mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému B. B. s. r. o. v sume 1.870 eur.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej

„krajský súd“) uznesením zo 16. novembra 2023, č. k. 5To/77/2023-186, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne JUDr. Renáty Fardousovej podaním z 10. novembra 2025 (č. l. 296 - 301), v ktorom navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- okresný súd rozhodol na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obvineného napriek skutočnosti, že tento telefonicky kontaktoval súd, že sa nevie na pojednávanie dostaviť, svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu práce v Z., hlavného pojednávania sa chcel zúčastniť a chcel sa vyjadriť k spáchanému trestnému činu, priznať sa a škodu chcel nahradiť, na hlavnom pojednávaní chcel uzavrieť dohodu o vine a treste vzhľadom na priznanie sa a úprimnú ľútosť ako poľahčujúcu okolnosť, na základe čoho by mu mohol súd uložiť miernejší trest ako mu bol uložený a tým, že napriek ospravedlneniu obvineného súd rozhodol na hlavnom pojednávaní bez jeho prítomnosti, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu,

- poškodený je advokát vykonávajúci svoju činnosť v okrese Galanta, čo obvinený uviedol v odvolaní a žiadal o prešetrenie tejto skutočnosti a neskôr sa dozvedel, že dcéra poškodeného ja sudkyňou Okresného súdu Galanta, čo okamžite oznámil súdu podaním z 23. septembra 2024, a tým, že trestná vec obvineného bola prejednávaná práve na tomto okresnom súde, je u sudcov, ktorí jeho trestnú vec prejednávali, dôvodné mať pochybnosti o ich nezaujatosti pre ich pomer k osobe konateľa poškodeného ako otca jednej zo sudkyň Okresného súdu Galanta.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Galanta podaním z 24. novembra 2025 (č. l. 304 - 305), v ktorom navrhla dovolanie odmietnuť s tým, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 písm. c), písm. e) Tr. por. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. v podstate uviedla, že krajský súd podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom popísal konanie okresného súdu, ktorý po podaní obžaloby túto obvinenému doručil, následne vydal trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený odpor, po podaní ktorého nariadil okresný súd hlavné pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal obvineného, v predvolaní bol zároveň upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, lehota na prípravu pred hlavným pojednávaním bola zachovaná, pričom nenastali okolnosti podľa § 252 ods. 3 Tr. por. vylučujúce takýto postup. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. v podstate uviedla, že v prejednávaní veci neexistujú žiadne také okolnosti, ktoré by vzbudzovali pochybnosť o zaujatosti sudcu Mgr. Ondreja Hertela a iba skutočnosť, že dcéra poškodeného JUDr. Q. Š.K. je sudkyňou Okresného súdu Galanta a jeho kolegyňou, nie je dôvodom na vylúčenie všetkých sudcov tohto súdu z vykonávania úkonov trestného konania.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 23. apríla 2026, pričom prvýkrát 20. januára 2026 predložený spisový materiál na rozhodnutie o dovolaní bol dovolacím súdom pripísom predsedu senátu z 29. januára 2026, sp. zn. 5 Tdo 5/2026, vrátený ako predčasne predložený z dôvodu, že jednak bolo potrebné postupom podľa § 376 Tr. por. dovolanie doručiť na vyjadrenie poškodenému a jednak bolo potrebné doplniť spis o písomné vyjadrenia sudcov okresného súdu JUDr. Simony Štanglovičovej a Mgr. Ondreja Hertela (tento rozhodol vo veci na okresnom súde) ohľadom obvineným v dovolaní namietanej skutočnosti týkajúcej sa dovolacieho dôvodu, že vo veci konal a rozhodoval sudca, ktorý mal byť vylúčený s poukazom, že JUDr. Q. Š.H. má byť dcérou poškodeného. Senát 5T, ktorému vec napadla na rozhodnutie v čase prvého pridelenia veci, ktoré je rozhodujúce pre jeho zloženie (s poukazom na čl. XV ods. 4 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2026 v znení účinnom v čase pridelenia veci, podľa ktorého trestnú vec opätovne predloženú po tom, ako bola vybavená „inak“, vybaví senát v pôvodnom zložení, t. j. v zložení v čase prvého pridelenia veci), rozhodoval v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a sudca zastupujúceho senátu JUDr. Emil Klemanič, ktorý podľa čl. X ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. XV ods. 4 a osobitnej časti uvedeného rozvrhu práce nahradil zo zákona vylúčeného člena senátu 5T Mgr. Michala Polláka (rozhodoval napadnutým uznesením krajského súdu).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené

právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Dovolateľ v prvej časti dovolania namietal, že okresný súd rozhodol na hlavnom pojednávaní v jeho neprítomnosti napriek skutočnosti, že sa telefonicky ospravedlnil z dôvodu práce v Z., čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu s tým, že na hlavnom pojednávaní sa chcel zúčastniť a vyjadriť, priznať sa, uzavrieť dohodu o vine a treste a poškodenému nahradiť škodu.

V zásade treba uviesť, že pokiaľ dovolateľ uplatnil z pohľadu namietania vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti obvineného bez splnenia zákonných podmienok dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., tak išlo o podradenie namietaného pochybenia pod vecne nesprávny dovolací dôvod, čo však nebránilo prerokovaniu dovolania, keďže pre dovolací súd je určujúci obsah vytýkaných nedostatkov, nie ich správne podradenie pod určitý dovolací dôvod (R 120/2012).

Podľa ustálenej súdnej praxe (R 6/2011, ktorú treba primerane vzťahovať aj na vykonanie hlavného pojednávania na súde prvého stupňa v neprítomnosti obvineného) obsahom práva na obhajobu, ktoré je

prvkom spravodlivého procesu, je aj možnosť vznášať osobne a tiež prostredníctvom obhajcu námietky proti prvostupňovému rozsudku na odvolacom súde s tým, že odňatie tejto možnosti vykonaním verejného zasadnutia bez prítomnosti obvineného pre ktorý postup neboli splnené zákonné podmienky, napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. Uvedený nezákonný postup v sebe ale zároveň zahŕňa aj zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto v takom prípade neprichádza do úvahy záver o naplnení dovolacieho dôvodu aj podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. z dôvodu, že v uvedenej situácii je ustanovenie § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. v pomere špeciality k § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Dovolací súd k tomu uvádza, že procesný postup prvostupňového súdu (vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obvineného) bol v súlade s dotknutými zákonnými ustanoveniami § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. por., keďže boli kumulatívne splnené všetky podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obvineného, pričom dovolací súd bez potreby duplicitnej argumentácie poukazuje jednak na odôvodnenie rozsudku okresného súdu (strana 2 posledný odsek), ako aj na odôvodnenie uznesenia krajského súdu, keď tento v bodoch 10 až 13 napadnutého rozhodnutia obšírnym a preskúmateľným spôsobom reagoval v tejto súvislosti aj na podstatné odvolacie námietky obvineného. Ohľadom obvineným uvádzaného jeho telefonického ospravedlnenia z termínu hlavného pojednávania dovolací súd konštatuje, že uvedená skutočnosť zo spisového materiálu nevyplýva a aj v prípade, že by k nej skutočne došlo, tak z podaného odvolania obvineného proti rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že obvinený „telefonicky volal, že sa nevie dostať“, teda iba ospravedlnil svoju neúčast, pričom ani nemal požiadať o odročenie hlavného pojednávania, pričom takéto ospravedlnenie nemožno bez ďalšieho považovať za dostatočné, keďže neuviedol žiadny relevantný dôvod, ktorý ani nepreukázal (obvinený v odvolaní len uviedol, že „volal starostovi, aby vyrozumel, že vonku pracuje“). Možnosť akceptovania ospravedlnenia neúčasti na hlavnom pojednávaní predpokladá vážny dôvod, ktorý bráni v účasti na úkone, a zároveň jeho včasné oznámenie súdu, čo v danom prípade nenastalo. Ak by mal obvinený skutočný záujem zúčastniť sa hlavného pojednávania, mohol písomne požiadať súd o odročenie termínu a riadne a včas ospravedlniť svoju neúčast s preukázaním daného dôvodu neúčasti.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že v prípade vyhlásenia o vine, ktoré chcel urobiť na hlavnom pojednávaní, mu mohol byť uložený miernejší trest odňatia slobody, tak táto námietka je irelevantná, keďže posúdenie primeranosti či neprimeranosti uloženého trestu nie je obsahom žiadneho z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. [podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. je možné namietat' uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženie druhu trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa, k čomu v prejednávanej veci nedošlo]. Uvedené platí obdobne v prípade uvádzania, že obvinený chcel nahradiť poškodenému spôsobenú škodu, čo mohol bez ohľadu na jeho ne/účast na hlavnom pojednávaní.

V druhej časti dovolania obvinený namietal, že až po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia sa dozvedel, že dcéra konateľa poškodenej obchodnej spoločnosti JUDr. Simona Štanglovičová je sudkyňou Okresného súdu Galanta, čím bola daná zaujatosť sudcov, ktorí prejednávali trestnú vec obvineného na tomto okresnom súde.

Z pohľadu včasnosti uplatnenia tejto dovolacej námietky obvinený uviedol, že sa o tejto námietke dozvedel až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s tým, že túto ihneď oznámil, čo vyplýva z jeho podania z 23. septembra 2024 (č. l. 250 - 251), takže dovolací súd z pohľadu ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil podanú dovoláciu námietku za relevantnú, aj keď ju obvinený v pôvodnom konaní neuplatnil (ohľadom uvádzania príbuzenského pomeru JUDr. B. Š. so sudkyňou okresného súdu), keďže zo spisu nevyplýva, že by mu bola v pôvodnom konaní známa. Táto námietka bola správne podradená pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Dovolací súd si na základe tejto dovolacej námietky vyžiadal písomné vyjadrenie od:

- sudkyne JUDr. Simony Štanglovičovej ohľadom ne/potvrdenia namietaného vzťahu s JUDr. B. Š., spoločníkom a konateľom poškodenej B. B. s. r. o., a pokiaľ sú blízkymi osobami, aby sa vyjadrila

minimálne k tomu, od kedy pôsobí na Okresnom súde Galanta a aby charakterizovala vzťah k sudcovi Mgr. Ondrejovi Hertelovi, ktorý rozhodoval vo veci,
- sudcu Mgr. Ondreja Hertela, ktorý rozhodol na Okresnom súde Galanta rozsudkom zo 4. apríla 2023, a to v prípade potvrdenia skutočnosti, že sudkyňa JUDr. Simona Štanglovičová je blízkou osobou vo vzťahu k poškodenému, aby charakterizoval svoj vzťah k JUDr. Q. Š..

Podľa písomného vyjadrenia JUDr. Simony Štanglovičovej zo 6. februára 2026 (č. l. 317) na Okresnom súde Galanta pôsobí od 2. mája 2022, je zaradená na trestnom úseku, s poškodeným JUDr. B. Š.Č. je v blízkom príbuzenskom vzťahu (brat - sestra) a so sudcom Mgr. Ondrejom Hertelom má štandardný pracovný vzťah, sú kolegovia, tykajú si, mimo pracovného prostredia sa nestretávajú.

Podľa písomného vyjadrenia Mgr. Ondreja Hertela zo 6. februára 2026 (č. l. 316) sa necíti byť zaujatý vzhľadom na pomer k strane sporu, poškodenému B. B. s. r. o., ktorého konateľom a spoločníkom bol JUDr. B. Š.. JUDr. B. Š. je advokát so sídlom P.Č. XXXX/X, Š., teda pôsobí v obvode Okresného súdu Galanta a bežne zastupuje klientov v súdnych konaniach na tomto okresnom súde. So sudkyňou JUDr. Simonou Štanglovičovou má bežné pracovné vzťahy, tykajú si, nemajú spoločnú kanceláriu a mimo pracovných záležitostí sa nenavštevujú.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediálny úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcov, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Dovolací súd v zásade uvádza, že nestrannosť je potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, ktorého podstatou je osobné presvedčenie sudcu o nezáujatosti, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, ktorého podstatou je zistenie existencie dostatočných záruk pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti o zaujatosti sudcu. Podľa ustálenej súdnej praxe (napr. III. ÚS 855/2016, PL. ÚS 17/2017-22, PL. ÚS 4/2018-13) podstatným a rozhodujúcim pre posúdenie nestrannosti je existencia objektívnych skutočností, z posúdenia ktorých môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Uplatňuje sa tzv. teória zdania nezáujatosti - spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná, resp. nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť. Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanej veci a k stranám. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezáujatosti sudcu je to, či obava je objektívne oprávnená. Avšak pri jej posudzovaní nepostačuje, že sa nestrannosť sudcu môže subjektívne javiť určitej osobe ako porušená, ale treba posúdiť, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k relevantnej pochybnosti o tom, že sudca určitým, nie nezáujatým vzťahom disponuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je zjavné, že vzťah sudcu k veci, stranám alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranne, resp. sa vyžaduje, aby sa obava z nedostatku nestrannosti zakladala na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Treba rovnako zdôrazniť, že nevyhnutnou súčasťou profesionality sudcu, ktorá vyplýva aj z jeho základných povinností podľa zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je schopnosť rozhodovať nezáujato a nestranne aj vo veciach, v ktorých vystupujú osoby, ktoré síce sudca osobne pozná, avšak kvalita ich vzťahu nepresahuje bežný pracovný, úradný či iný obdobný sociálny vzťah.

Dovolací súd na základe zabezpečených podkladov (s poukazom na § 379 ods. 2 Tr. por.) nezistil, že JUDr. Ondrej Hertel, samosudca Okresného súdu Galanta, ktorý rozhodoval vo veci, mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v prejednávanej veci. V tejto súvislosti dovolací súd v prvom rade uvádza, že posudzovanie, či má dôjsť k vylúčeniu sudcu z vykonávania úkonov trestného konania, je v podstate v každom jednotlivom prípade špecifickým a je potrebné vziať do úvahy všetky relevantné skutočnosti a osobitosti danej veci.

Poškodeným v prejednávanej veci bola obchodná spoločnosť B. B. s. r. o., ktorej spoločníkom a konateľom v čase spáchania skutku a v čase rozhodovania o podanej obžalobe v súdnom konaní bol JUDr. B. Š. (do 27. júna 2025). Vo veci konal samosudca Okresného súdu Galanta Mgr. Ondrej Hertel, pričom na tomto súde pôsobí na trestnom úseku sudkyňa JUDr. Simona Štanglovičová, ktorá je sestrou JUDr. B. Š..

Z vyjadrení oboch dotknutých sudcov vyplýva, že medzi nimi je štandardný pracovný vzťah neprekračujúci kolegiálny rámec s tým, že mimo pracovných záležitostí sa nestretávajú. Dovolateľ v dovolaní neuvádzal žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné prísť v tomto ohľade reálne k inému záveru. Samotný sudca JUDr. Ondrej Hertel vo vyjadrení uviedol, že sa necíti byť zaujatý a dovolací súd nezistil ani z objektívneho hľadiska posudzovania nestrannosti, že by mali vzniknúť oprávnené pochybnosti o jeho nestrannosti či nezaujatosti. V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že zo samotného dovolania nevyplýva, že by obvinený nejakým spôsobom spochybňoval spôsobenie škody poškodenému, či už z dôvodu základu alebo jej výšky a k tomu nedošlo ani v pôvodnom súdnom konaní.

Samotná skutočnosť, že na okresnom súde pôsobí sudkyňa, ktorá je sestrou poškodenej strany v trestnom konaní (resp. sestrou spoločníka a konateľa poškodenej obchodnej spoločnosti), nie je bez ďalšieho dôvodom na vylúčenie iného sudcu daného súdu, ktorý má rozhodovať v danej veci, pokiaľ nie je zistená ďalšia relevantná skutočnosť, ktorá by z objektívneho hľadiska posudzovania nestrannosti viedla k záveru o existencii oprávnenej pochybnosti o nestrannosti sudcu, ktorý má rozhodovať vo veci, čo v prejednávanej veci nebolo zistené.

Pokiaľ obvinený namietal, že JUDr. P. Š. je advokát, ktorý vykonáva svoju advokátsku činnosť v okrese Galanta, tak táto námietka je z pohľadu prípadného vylúčenia zákonného sudcu či ďalších sudcov daného okresného súdu nedôvodnou, keďže len samotná skutočnosť, že poškodeným (resp. spoločníkom a konateľom poškodenej obchodnej spoločnosti) je osoba, ktorá je advokátom so sídlom v meste Š., ktoré patrí do územného obvodu Okresného súdu Galanta, nezakladá žiadny dôvod na vylúčenie sudcu podľa § 31 ods. 1 Tr. por. s poukazom, že advokát je podľa zákona oprávnený poskytovať právne služby na celom území Slovenskej republiky a to, že má sídlo v obvode určitého súdu, nevylučuje konajúceho sudcu z vykonávania úkonov trestného konania s poukazom, že daná osoba, ktorá je advokátom, je v určitom konaní na tomto súde procesnou stranou.

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.